

[Statsministeren.]

må ændres, så den bliver mere lempelig, og det bør overvejes at gå over til en ordning med bruttotræk, så den foreløbige beskatning af ekstraindtægter ikke virker så hårdt. Der må sættes alvorligt ind imod skattesnyderi og skatteunddragelse. Straffen for skattesvig vil blive skærpet, og kontrollen med skatteunddragelserne må gøres mere effektiv.

Det er samtidig regeringens opfattelse, at der bl. a. som et led i inflationsbekæmpelsen må sættes stærkere ind mod grundspekulationen, og at beskatningen af kapitalgevinster bør forøges. Det samme gælder skatten på de store arveparter, især for fjernere slægtninge. En vis forhøjelse af formueskatten forekommer ligeledes begrundet.

For at støtte erhvervslivets konkurrenceevne vil det være rimeligt, at afskrivningsreglerne på de områder, hvor den tekniske udvikling har medført en særlig hurtig forældelse, tages op til ny overvejelse.

Det er klart, at det har været den nye regerings første og vigtigste opgave at tage den økonomiske stilling op til en gennemgribende og kritisk vurdering. Underskuddet på betalingsbalancen har i de sidste 12 måneder været omkring 3,5 milliard kr., og der har som følge heraf været en kraftig vækst i den korte, erhvervsmæssige gæld til udlandet, således at den nu er af størrelsesordenen 13 milliarder kr., mens valutareserverne beløber sig til godt 3 milliarder kr. Denne situation rummer indlysende farer, og denne risiko er blevet forøget gennem den usikkerhed om de internationale penge- og valutaforhold, som er opstået efter de amerikanske kriseforanstaltninger i august. Beskæftigelsen her i landet har ikke udviklet sig så tilfredsstillende som ønskeligt, og valutaproblemerne er en klar trussel mod den fulde beskæftigelse. Det er regeringens overbevisning, at det ville være uforsvarligt at lade denne udvikling fortsætte. Det er regeringens besluttede politik at fastholde kronens paritet, og dette nødvendiggør en hurtig og beslutsom indsats for at rette betalingsbalancen op. Dette må ske uden at hæmme beskæftigelsen og den økonomiske vækst.

Det er åbenbart, at et meget vigtigt led i et sådant handlingsprogram må blive en

forstærket udbygning af den industri, der skaber eksportindtægterne eller står over for konkurrence udefra. Dette forudsætter, at den fornødne kapital og arbejdskraft stilles til rådighed. Som jeg tidligere har nævnt, vil der i den nærmeste fremtid efter drøftelse med erhvervene og arbejdsmarkedet blive nedsat et kapitalmarkedsråd, der kan bistå regeringen med at kanalisere den knappe kapital over til udbygning af erhvervene. Hånd i hånd hermed må udvikles en aktiv arbejdsmarkedspolitik, der kan muliggøre en større bevægelighed på arbejdsmarkedet. Det er klart, at modstykket til denne stærke positive linje i erhvervspolitikken må være en stram finanspolitik.

Penge- og kreditpolitikken må ligeledes føres med stor fasthed, da den er en afgørende forudsætning for opretholdelsen af en rolig valutaudvikling. Ikke mindst på denne baggrund må der lægges den største vægt på, at kapitalen reserveres for erhvervsudviklingen; og førend dette mål er nået, vil en lettelse af den stramme likviditet ikke kunne komme på tale.

Efter regeringens opfattelse vil dette program alene ikke være tilstrækkeligt til at sikre den hurtige nedbringelse af valutaunderskuddet, som trænger sig på.

Finansministeren vil derfor i dag fremsætte forslag om en midlertidig 10 pct.s importafgift, der kan rette stillingen op i perioden, indtil de øvrige foranstaltninger har fået fuld virkning. Regeringen er opmærksom på, at det også udadtil er et væsentligt og vidtgående skridt, der her tages, og har derfor lagt vægt på, at det klart fremgår, at der er tale om en midlertidig foranstaltning, som er affødt af den nuværende kritiske situation. Det foreslås derfor, at afgiften aftrappes i 3 trin, sådan at den falder helt bort den 1. april 1973.

Afgiften er udformet således, at råvarer og levnedsmidler som hovedregel ikke beskattes, ligesom der er draget omsorg for, at afgiften så vidt muligt ikke kommer til at belaste eksporten. Den gældende prislovgivning foreskriver, at prisstigninger, som følger af importafgiften, ikke må gå ud over, hvad denne i sig selv kan begrunde, og at den således ikke må føre til prisforhøjelser på bestående lagre eller til stigende avancer. Prismyndighederne vil overvåge,